

MARK LEVI

BİR-BİRİMİZƏ DEMƏDİYİMİZ SÖZLƏR

Tərcüməçi:
Ruhியə Məmmədova

QANUN NƏŞRİYYATI

MARC LEVY

TOUTES
CES CHOSES
QU'ON NE
S'EST PAS DITES

Culiyanın toyuna iki gün qalmış atası Entoni Uolşun katibi zəng edir. Bacarıqlı biznesmen, lakin son dərəcə egoist olan atası, Culiyanın düşündüyü kimi, mərasimdə iştirak etməyəcək. Düzdür, bu dəfə Entoninin, həqiqətən də, qeyd-şərtsiz bir bəhanəsi var: o ölüb. Culiya təsadüfən baş verən hadisənin tragikomik cəhətini müşahidə edir: atası onun həyatına soxularaq, planlarını alt-üst etmək kimi xüsusi bir istedadla malikdir. Gözlənilən ziyafət bir göz qırpımında dəfn mərasiminə çevrilir. Lakin bu, sən demə, atasının Culiyaya hazırladığı heç də son sürprizi deyilmiş...

Marc Levy

TOUTES CES CHOSES QU'ON NE S'EST PAS DITES

Mark Levi

BİR-BİRİMİZƏ DEMƏDİYİMİZ SÖZLƏR

Janr: roman

Yaş qrupu: 16+

Ölçü: 130x200 mm

Cild: yumşaq

Səhifə sayı: 432

Naşir: Şahbaz Xuduğlu

Tərcüməçi: Ruhiyyə Məmmədova

Mətn dizaynı: Rəhilə Şamil

Qapaq dizaynı: Rafael Qasım

Qanun Nəşriyyatı

İstanbul Copyright Awards-ın qalibi

Bakı, AZ 1102, Tbilisi pr., 76

Tel: (+994 12) 431-16-62; 431-38-18

Mobil: (+994 55) 212-42-37

e-mail: info@qanun.az

www.qanun.az

www.fb.com/Qanunpublishing

www.instagram.com/Qanunpublishing

ISBN 978-9952-26-369-5

© Qanun Nəşriyyatı, 2018; 2026

© Editions Robert Laffont/Susanna Lea Associates, 2008

Bu kitabın Azərbaycan dilinə tərcümə və yayım hüquqları Qanun Nəşriyyatına məxsusdur. Kitabın təkrar və hissə-hissə nəşri “Müəlliflik hüququ və əlaqəli hüquqlar haqqında” Azərbaycan Respublikasının Qanununa ziddir.

Polina ilə Luiyə həsr olunur

*Həyata baxışın iki növü vardır:
ya möcüzələrə inanmamaq, ya da
həyatın özünün bir möcüzə olduğunu sanmaq.*

Albert Eynşteyn

1

– Hə, necəyəm sənin üçün?

– Bir geriyyə çön görüm, qoy sənə bir də arxadan baxım.

– Stenli, sən yarım saatdır ki, hər tərəfdən gözlərini mənə zilləmişən, mənim bu podiumda dikilib-qalmağa artıq taqətim yoxdur!

– Məndən olsa, qısalardım. Belə ayaqları gizlətmək günahdır!

– Stenli!

– Sən ki mənim fikrimi eşitmək istəyirdin, elə deyil? Bir də mənə doğru çön görüm. Aha, mən elə də düşünürdüm: paltarın açıq yeri həm qabaqdan, həm də arxadan – tamamilə eynidir; ən azından yaxasına ləkə-filan salsan, donu çevirib, arxasını qabağına geyinə bilərsən, heç kim də fərqinə varmayacaq.

– Stenli!!!

– Bir də ki, bu nə yenilikdir – toy paltarını hərracdan almaq – də-ə-əhşət! Onda niyə də İnternet vasitəsilə almayasan?! Sən mənim fikrimi bilmək istəyirdin – al, bu da sənə mənim fikrim.

– Bağışla, mənim kompüter qrafiki maaşım ilə bundan yaxşısına ümidim gəlmir.

– Rəssam, ay mənim şahzadəm, rəssam maaşı də, qrafik yox! İlahi, XXI əsrin bu bayağı jarqonuna necə də nifrət edirəm!

– Nə edim axı, Stenli, mən axı həm kompüterdə, həm də flomasterlərlə işləyirəm!

– Mənim ən yaxşı rəfiqəm şəkil çəkir, sonra da çəkdiyi gözəllikləri canlandırır, odur ki, yadında saxla: kompüterli, ya kompütersiz – sən qrafik-filan yox, rəs-samsan; bir də ki, nədir axı, hər cüzi məsələyə görə mübahisə etmək vacibdir?

– Yaxşı, nə deyirsən, qısaldırıq, yoxsa olduğu kimi saxlayırıq?

– Ən azı, beş santimetr! Bir də mütləq çiynlərini kiçiltmək və belini daraltmaq lazımdır.

– Bir sözlə, məsələ aydındır: sənin bu dondan zəhlən getdi.

– Mən elə söz demirəm.

– Demirsən, amma elə düşünürsən.

– Yalvarıram sənə, icazə ver, xərclərin bir hissəsini öz üzərimə götürüm, bir də gəl, Anna Mayergilə baş çəkək! Heç olmasa, həyatında bir dəfə məni dinlə!

– Nə üçün? Ondan on min dollarlıq don almaq üçün? Sənin başın xarab olub! Guya ki, sənin o qədər pulun var... Bir də ki, nə olub axı – bu, sadəcə, toydur, Stenli.

– *Sənin* toyundur.

– Bilirəm, – deyə Culiya köksünü ötürdü.

– Sənin atan da, o var-dövlətlə istəsəydi, çox da...

– Sonuncu dəfə atamı işıqforun yanında duranda gözücü gördüm, o da Beşinci avənyu ilə yanımdan ötdü... bu da yarım il bundan qabaq olmuşdur. Odur ki, gəl bu mövzunu bağlayaq!

Çiyinlərini çəkib bu sözləri deyən Culiya hündür-lükdən aşağı endi. Stenli onu əlindən tutub qucaqladı.

– Mənim əzizim, sənə dünyanın istənilən palta-rı gözəl yaraşardı!.. Mən, sadəcə, istəyirəm ki, o pal-tar nöqsansız və çox gözəl olsun. Niyə də gələcək hə-yat yoldaşına o donu sənə hədiyyə etməsini təklif et-məyəm?

– Çünki onsuz da toy mərasimi xərclərini Adamın valideynləri öz üzərlərinə götürüb və onun Zoluşka ilə evləndiyinə dair ailəsində davam edən söz-söhbətlər kəsilsəydi, mən özümü daha xoşbəxt hiss edərdim.

Stenli oynaq yerləşilə ticarət zalını ötüb-keçdi. Kas-sa tərəfdəki piştaxtanın yanında yığılıb maraqla söhbət edən satıcı qızlar ona əhəmiyyət vermirdilər. O, vitri-nin yanındakı asılıqandan dar ağ atlas donu çıxarıb geri qayıtdı.

– Al, bir bunu geyin görək, amma etiraz-filan elə-mə!

– Stenli, axı bunun ölçüsü 36-dır. Mən, iki dünya bir ola, onun içinə sığmaram!

– Sənə deyiləni elə!

Culiya gözlərini axıdıb itaətlə Stenlinin ona göstər-diyi soyunub-geyinmə otağına tərəf getdi.

– Stenli, bunun ölçüsü 36-dır! – deyə Culiya kabinetdə gizlənərək bir də təkrarladı.

Bir neçə dəqiqədən sonra pərdəni eynilə bayaq cəsarətlə çəkdikləri kimi də yuxarı qaldırdılar.

– Bax belə, nəhayət, mən Culiyanın toy paltarına oxşar nəşə görə bildim! – deyə Stenli ucadan dedi. – Bir də podiumla o yan-bu yana gəziş görüm.

– Məni podiuma dartıb aparmaq üçün bu cür qadın olmaz ki? Ayağımı qaldırmaq istəyən kimi...

– O sənə çox yaraşır!

– Ola bilər, amma o da var ki, sadəcə, bircə peçenye belə udsam, bu don tikişlərindən partlayıb söküləcək.

– Gəlin toy günündə yemək yeməz! Eybi yox, sinəsindəki tikişi bir az boşaldırıq, olarsan lap kraliça kimi... Qulaq as, bu lənətə gəlmiş mağazada, heç olmasa, bircə satıcı bizi öz diqqətilə şəərəfləndirəcəkmi, görəsən?

– Məncə həyəcanlanmalı və əsəbiləşməli olan adam sən yox, mənəm!

– Mən əsəbiləşmirəm, sadəcə, toy mərasiminə cəmi dörd gün qalmış don almaq üçün səni mağazaları məcburi gəzdirməli olduğum məni təəccübləndirir.

– Son zamanlar mənim işim başımdan aşırırdı. Bir də, xahiş edirəm, Adama bugünkü səfərimiz haqqında heç nə demə, mən ona and içmişəm ki, hələ bir ay bundan əvvəl hər şey hazırdır.